

Ders : 182**Konu : İLK VAHİY VE NÜBÜVVETİN TEBLİĞİ**

İLK VAHİY

Hız. Muhammed (s.a.v.) insanlığın durumunu düşünüyordu, çareler arıyordu. 35 yaşından itibaren, bazı günler; Hirâ Mağarası'nda insanlığın kurtuluşu için dua ediyordu.

İnsanlık bunalmış, huzursuzluk son sınırına ulaşmıştı. İnançsızlık, kalpleri karartıyor, toplumu felâkete sürüklüyordu. İnsanlar, heva ve heveslerine uymuş, hak ve adaleti unutmuştu. Bir olan Allah'a ve ahiret gününe inanmamak, dünya malına ve menfaatlerine yönelmek, soy-sop üstünlüğü ile uğrunda savaşılan taraftarlık ve kabile asabiyeti, toplumu kasıp kavuruyordu.¹

Peygamberimiz (s.a.v.), cahiliyyenin bu sapıklıklarından kaçıyor, kavminin putlara taptığını görünce, nefretle bunlardan uzaklaşıp, Mekke'ye bir saat uzaklıktaki Hirâ dağına gidiyor, oradaki mağarada yalnızlığa çekilip, kalbini dinliyor, günlerce ibadetle meşgul oluyordu. Devamlı düşünmeyi, insanlardan uzak kalmayı, dedikodulardan kaçınmayı ve nefis murakabesi alışkanlık haline getirmişti. Bu durum devam ederken, inziva hayatını daha çok sevmeye başladı. Bazen Hız. Hatice (r.a.) da onunla birlikte gidiyordu.

Resûlullah (s.a.v.), mağaraya gelen fakir ve muhtaçlara yanındaki yiyeceklerden ikram ediyor, yiyeceği bitince evine gelerek yenisini alıyor ve Hira'ya dönüyordu. İnziva süresi son aerincede, Mekkeye inerek Kâbe'yi tavaf ettikten sonra evine giderdi.²

Bir dağ ki, ismi Hirâ,

Ona kilimdir sahra.

Başı göklere değmiş,

Kuyu dibinden hücre.

N. Fazıl Kısakürek

Peygamberimiz (s.a.v.) 38 yaşında iken Mekke'de bir takım ışıklar ve parıltılar görüyor, kulağına gaipten bir takım sesler geliyor, "Sen Allah'ın Resûlüsün" deniyordu.³ 39 yaşında iken, olduğu gibi gerçekleşen sâdik rüyalar görmeye başladı. Gündüz meydana gelecek hâdiseler, uyku ile uyanıklık arasında gösteriliyor, peygamberliğe alıştıırılıyordu. Rastladığı taş ve ağaçlar, "Es-Selamu Aleyke yâ Resûlallah!" diyerek onu selamlıyorlardı. Nitekim Efendimiz bunu haber vererek şöyle buyurmuştur:

¹ Fıkh'u's-Sire, Muhammed Gazalî, sh.26-27

² Hız. Muhammed ve Evrensel Mesajı, Prof. Dr. İbrahim Sarıçam, sh.81

³ Hız. Muhammed ve Hayatı, Ali Himmet berki, Osman Keskiöğlü, sh.59

إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ. إِنِّي لَأَعْرِفُهُ الْآنَ

“Ben Mekke’de bir taş bilirim. Peygamber olarak gönderilmezden önce bana selam veriyordu. Ben onu şimdi (de) pekâlâ biliyorum.”⁴

Resûlullah (s.a.v.), günlerce Hirâ’da kalmış, tefekküre dalmıştı. Kureyşliler bu durumu görüyor ve; “Artık Muhammed Rabbine âşık oldu!..” diyorlardı.

Üzerinde bir koğuk;

İçi yılandan soğuk.

Sükût saçını yolar,

Dibinde boğuk boğuk.

N. Fazıl Kısakürek

Halbuki bu yalnızlık ve tefekkür, âdeta kalbe nakşedilecek olan yüce mânâ ve umde için hazırlanmaktı. Bu yalnızlık; bir derece, bir makam, bir okuldur.⁵ İnsan bu yalnızlıkta dinlenir, tesbihatta, tezkiratta bulunur. Ayette buyurulduğu gibi herşey O bir ve tek olanı tesbih eder.

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

“Göklerde ve yerde olanlar O’nu tesbih ederler.”⁶

Peygamberimiz (s.a.v.) 40 yaşına gelince Ramazan ayının sonlarında bir gece yine tefekküre dalmış iken Cebrâil (a.s.) ona göründü: “Oku! Ya Muhammed...” dedi. Bu söz üç kere tekrar edildi. Her defasında Hz. Muhammed (s.a.v.) şöyle diyordu. “Ben okuma bilmem!” Her seferinde Cebrâil (a.s.) onu takati kesilinceye kadar sıkıyor ve tekrar bırakıyordu. Hatta, Hz. Muhammed (s.a.v.) kendisinin öldüğünü sanmıştı.

Üçüncü kez söylenen; “Oku!” emrinden sonra Hz. Muhammed (s.a.v.) sordu: “Ne okuyayım?”

Bundan sonra Cebrâil (a.s.), Alak suresinin ilk beş ayetini okumuş, Hz. Muhammed (s.a.v.) de tekrar etmişti. Bu ayetler şöyledir:

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ * خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ * اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ * الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ * عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ *

“Oku, seni yaratan Rabbinin adıyla. O, insanı bir kan pıhtısından yarattı. Oku, çünkü Rabbin sonsuz kerem sahibidir. Kalemle yazmayı ve insana bilmediği şeyleri öğretendir.”⁷

Bu ilk vahiyden sonra Peygamberimiz (s.a.v.) korktu ve doğruca evine gitti. Heyecanlıydı. Hz. Hatice (r.a.)’ya: “Beni sarıp örtünüz!” dedi. Sakinleşince, olup biteni anlattı.

Hz. Hatice (r.a.), Hz. Muhammed (s.a.v.)’i teselli etti ve dedi ki: “Korkma! Allah, seni hiç bir zaman utandırmaz. Çünkü sen, akrabana iyilik edersin. Âciz olanların işlerini görürsün. Fakire verir, kimsenin kazandırmayacağını kazandırırın. Misafirleri ağırlar, hak yolunda halka yardım edersin.”

⁴ Müslim, Fezail 2, Tirmizî, Menâkıb 7

⁵ İslami Tebliğin Mekke Dönemi ve İşkençe, Prof. Dr. İhsan Süreyya Sırma, sh.24-25

⁶ Haşr, 59/24

⁷ Alak suresi, 1-5. ayetler

Hız. Hatice (r.a.), olanları amcasının oğlu Varaka b. Nevfel'e anlattı. Varaka, oldukça ileri yaşta olup, geçmiş ilâhî kitapları okumuş bir insandı. Haniflerdendi, yani tevhid inancına sahip olanlardandı. Hız. Muhammed (s.a.v.)'e şöyle dedi:

"Bu gördüğün Cebrâil'dir. Hız. Mûsâ'ya da gelmiştir. Senin peygamberliğini müjdelemiştir. Keşke genç olsaydım da senin davet günlerini görseydim. Kavminin seni şehirden çıkaracakları gün, sana yardım etseydim."

Bunun üzerine Hız. Muhammed (s.a.v.) sordu: "Onlar beni çıkaracaklar mı?" Varaka:

-“Evet! Senin gibi vahiy almıř her peygamber dūřmanlıđa uđramıřtır.” dedi.

Varaka, hakkı tebliğ etmenin bedelinin ne olduğunu çok iyi biliyordu. Bütün ilâhî kitaplarda, bu gerçeğe şâhit olmuştu. Varaka bu olaydan kısa süre sonra vefat etti.

Bir süre vahiy kesildi.⁸ Buna “**Fetret-i Vahy**” denir. İkinci olarak řu ayetler geldi:

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ * فُمْ فَأَنْذِرْ * وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ * وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ * وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ * وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْبِرُ * وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ *

“Ey örtüsüne bürünen (peygamber)! Kalk, insanları uyar! Rabbini yücelt’ Elbiseni temizle! Azaba götürecek şeylerden sakın! Yaptığın iyiliği çok görerek başa kakma! Rabbinin rızası için sabret!”⁹

Bu ayetler, Hız. Muhammed (s.a.v.)'in peygamber oluşunun işareti idi. Ayrıca bu ayetler-den sonra vahiy devam etti ve ayetler arka arkaya indi.¹⁰

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَتَى وَجِبَتْ لَكَ النَّبُوءَةُ؟
قَالَ: وَأَدَمَ بَيْنَ الرُّوحِ وَالجَسَدِ

Ebû Hureyre (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre, Resûlullah (s.a.v.)'e şöyle dediler:

“- Yâ Resûlallah! Peygamberliğin ne zaman vacib (sabit) oldu? Resûl-i Ekrem şöyle buyurdu:

“-Âdem, ruh ile ceset arasında iken.”¹¹

SON PEYGAMBER

Peygamberlerin sonuncusu, Hız. Muhammed (s.a.v.)'dir. O yüce peygamber; hem resûl hem nebîdir. Hız. Muhammed (s.a.v.), bütün yaratılmışların en üstünü, en hayırlısı ve Allah'ın en sevgili kuludur.

Diğer peygamberler belirli bir topluluğa gönderildikleri hâlde, Hız. Muhammed (s.a.v.), bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir. O, kendisinden önce gelen bütün peygamberleri tasdik ederek gelmiştir.

O'nun peygamber olarak gönderildiği milâdî 610 yılından kıyamete kadar gelecek bütün insanlar, Hız. Muhammed (s.a.v.)'e uymak zorundadırlar. Dünya ve âhiret saadetinin yolu, O'na uymaktan geçer.

⁸ Fethu'l-Bârî, İbn Hacer El-Askalânî, C.13, sh.597-600

⁹ Müddessir, 74/1-7. ayetler.

¹⁰ Müslim, İman 73

¹¹ Tirmizî, Menâkıb 1, Müsned, Ahmed b. Hanbel, C.17, sh.215

Peygamberliği kıyamete kadar sürecektir. Ondan sonra peygamber gelmeyecektir. O, bütün insanlara ve cinlere gönderilmiştir. Allah Teâlâ; Hz. Muhammed (s.a.v.), bütün insanlığın Allah'ı tanmasına rehberlik etsin diye âlemlere rahmet olarak göndermiştir:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ*

”(Resûlüm!) Biz seni, ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”¹²

HER KONUDA REHBER SON PEYGAMBER

Hiz. Muhammed (s.a.v.), her konuda insanlığın rehberidir. Fert ve toplum hayatının ideal bir örneğidir. Bu özelliği nedeniyle “Rehber-i Küll”¹³ olarak isimlendirilmiştir.

Onun ideal bir aile hayatı vardır. Hayırlı bir eş, şefkatli bir babadır. Savaşta bir komutan, antlaşma masasında barışsever bir diplomat, adalet ve iyilik örneği bir devlet reisidir. Ashâbına karşı müşfik bir dost, mazluma ve garibe uzanan merhamet timsalidir. Hepsinin önünde olan özelliği ise; Allah'ın kitabında övdüğü bir peygamber olmasıdır.

Hiz. Muhammed (s.a.v.), fert olarak eşsiz ve örnek insan, toplum hayatında huzur ve barışın sembolüdür. İnsanlığın en yüksek noktasında ve her konuda ideal bir örnek olarak Hiz. Muhammed (s.a.v.) vardır.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا*

”Andolsun ki, Allah'ın Resûlü'nde sizin için güzel örnekler vardır.”¹⁴

Alınacak Dersler

1. Müslüman, yaşadığı toplumda barış ve huzur için çalışmalı, kavgaları, anlaşmazlıkları adaletle çözmeye gayret etmelidir.
2. Allah'ın Resûlullah (s.a.v.)'e ilk emri “Oku” dur. Başta Allah'ın kitabı olan Kur'an olmak üzere çok okumalıyız.
3. Allah'ın “Ey örtüsüne bürünen, kalk ve inzar et!” emrini unutmamalıdır. Bananecilik tehlikeli bir hastalıktır.

Sende insan ve toplum, sende temel ve bina;
Ne getirdin, götürdün, bildirdinse âmennâ!

Necip Fazıl Kısakürek

Not: Bu hafta;

1. Müddessir suresi 1-7. ayetlerinin tefsirini okuyalım.
2. Ahzâb suresi 21. Ayeti ezberleyelim.
3. Bazı zamanlarda kısa süreliğine de olsa inzivaya çekilip, hayatımızın muhasebesini yapalım.

¹² Enbiyâ, 21/107. âyet

¹³ Her konuda rehber insan

¹⁴ Ahzâb, 33 /21